

Ladislav Kosmák

O jistých posloupnostech bodů na kružnici

Časopis pro pěstování matematiky, Vol. 80 (1955), No. 3, 299--307

Persistent URL: <http://dml.cz/dmlcz/117153>

Terms of use:

© Institute of Mathematics AS CR, 1955

Institute of Mathematics of the Academy of Sciences of the Czech Republic provides access to digitized documents strictly for personal use. Each copy of any part of this document must contain these *Terms of use*.

This paper has been digitized, optimized for electronic delivery and stamped with digital signature within the project *DML-CZ: The Czech Digital Mathematics Library* <http://project.dml.cz>

O JISTÝCH POSLOUPNOSTECH SKUPIN BODŮ NA KRUŽNICI

LADISLAV KOSMÁK, Praha.

(Došlo dne 1. září 1954.)

DT:513.183

Tato práce vznikla z podnětu prof. dr KARLA KOUTSKÉHO v jeho semináři elementární geometrie a obsahuje zobecnění výsledků, které uveřejnil dr JOSEF BREJCHA v pojednání „Čtverec jako limita čtyřúhelníků tětivových a tečnových“ (Práce Moravskoslezské akademie věd přírodních, 1952).

Úvodem krátce naznačíme obsah Brejchova článku. Nechť je dána libovolná kružnice a nechť posloupnost čtyřúhelníků vepsaných do této kružnice je definována tak, že její první člen je libovolný takový čtyřúhelník a vrcholy každého dalšího jsou ve středech oblouků dané kružnice nad stranami předcházejícího čtyřúhelníka. V Brejchově práci se dokazuje, že posloupnost délek stran těchto čtyřúhelníků konverguje k číslu $r\sqrt{2}$, kde r je poloměr dané kružnice, t. j. že „tvarem“ se tyto čtyřúhelníky blíží čtverci o straně $r\sqrt{2}$; tyto limitní čtverce jsou dva, položené tak, že vrcholy jednoho pólí oblouky dané kružnice nad stranami druhého, a v práci je určena poloha těchto čtverců vzhledem k prvnímu čtyřúhelníku posloupnosti. K analogickým výsledkům dr Brejcha dochází při vyšetřování posloupnosti tečnových čtyřúhelníků, kterou definujeme, vycházejíce z libovolného čtyřúhelníka opsaného dané kružnici, tak, aby se každý další čtyřúhelník té posloupnosti dotýkal dané kružnice v jejích průsečících se spojnicemi jejího středu s vrcholy předcházejícího čtyřúhelníka.

Nyní zobecníme uvedené výsledky methodou zcela odlišnou od Brejchova postupu. Nechť na dané kružnici je libovolně dáno n bodů (n přirozené). Pro snazší vyjadřování učiníme bez újmy obecnosti dalších úvah dva předpoklady. Za první budeme předpokládat, že daná kružnice je jednotková kružnice v rovině komplexních čísel. Přiřadíme-li každé komplexní jednotce A její amplitudu $\text{Arg } A$, $0 \leq \text{Arg } A < 2\pi$, je tím zřejmě definováno prosté zobrazení množiny všech bodů jednotkové kružnice na interval $0 \leq x < 2\pi$. Za druhé předpokládáme, že pro dané body A_0, A_1, \dots, A_{n-1} na jednotkové kružnici platí

$$\text{Arg } A_0 \leq \text{Arg } A_1 \leq \dots \leq \text{Arg } A_{n-1}.$$

Definujme nyní posloupnost $\{(A_{i_n}, A_{i_{n+1}}, \dots, A_{i_{n+n-1}})\}_{i=0}^{\infty}$ uspořádaných skupin bodů na jednotkové kružnici takto: pro $i = 0$ skupinu tvoří dané body

A_0, A_1, \dots, A_{n-1} ; dále za předpokladu, že byla definována skupina $(A_{kn}, A_{kn+1}, \dots, A_{kn+n-1})$ pro určité celé $k \geq 0$, necht pro body skupiny $(A_{(k+1)n}, A_{(k+1)n+1}, \dots, A_{(k+1)n+n-1})$ je

$$\text{Arg } A_{(k+1)n+l} = \text{Arg } A_{kn+l} + b \cdot \alpha_{kn+l}, \quad l = 0, 1, \dots, n-1,$$

kde $0 < b < 1$ a α_{kn+l} definujeme takto: položeme

$$\begin{aligned} h(x) &= 0 \text{ pro } x \geq 0, \\ h(x) &= 1 \text{ pro } x < 0; \end{aligned}$$

pak necht pro $l = n-1$

$$\alpha_{kn+l} = \text{Arg } A_{kn} - \text{Arg } A_{kn+l} + 2\pi \cdot h(\text{Arg } A_{kn} - \text{Arg } A_{kn+l}),$$

a pro $0 \leq l < n-1$

$$\alpha_{kn+l} = \text{Arg } A_{kn+l+1} - \text{Arg } A_{kn+l} + 2\pi \cdot h(\text{Arg } A_{kn+l+1} - \text{Arg } A_{kn+l}). *$$

Pak platí:

Věta 1. Je

$$\lim_{i \rightarrow \infty} \alpha_i = \frac{2\pi}{n};$$

je-li $b = \frac{p}{q}$, kde p, q jsou nesoudělná přirozená čísla, pak posloupnost $\{A_i\}_{i=0}^{\infty}$ má právě nq hromadných bodů, které jsou pro $n=1, q=2$ souměrně sdruženy podle počátku a v ostatních případech leží ve vrcholech jistého pravidelného nq -úhelníka. Je-li b iracionální, pak každý bod jednotkové kružnice je hromadným bodem posloupnosti $\{A_i\}_{i=0}^{\infty}$.

Důkaz se opírá o další dvě věty, které nyní vyslovíme a dokážeme.

Necht N je množina všech přirozených, R množina všech reálných čísel; pro $x \in R$ necht $E(x)$ je Gaussova funkce čísla x („celá část čísla x “). Necht dále pro libovolné $u \in R, v \in R, v \neq 0$ je

$$q_v(u) = E\left(\frac{u}{v}\right), \quad (1)$$

$$r_v(u) = u - vq_v(u); \quad (2)$$

tohoto označení budeme stále používat.

Zřejmě platí:

$$vr_v(u) \geq 0, \quad (3)$$

*) Čtenář necht si uvědomí jednoduchý geometrický význam právě popsané konstrukce: z dané skupiny bodů dostaneme následující skupinu tím, že každý bod dané skupiny otočíme kolem středu jednotkové kružnice v kladném smyslu o úhel, rovný b -násobku středového úhlu, příslušejícího k těživě, spojující ten bod s nejbližším sousedním bodem dané skupiny (postupujeme-li po kružnici v kladném smyslu). Čísla α_i vyjadřují právě velikosti těchto středových úhlů a je snadno patrné, že pro ně platí rekurentní vztah (při $i \geq n$)

$$\alpha_i = (1-b)\alpha_{i-n} + b\alpha_{i-n+1}, \text{ není-li } i+1 \text{ dělitelno } n,$$

$$\alpha_i = (1-b)\alpha_{i-n} + b\alpha_{i-2n+1}, \text{ je-li } i+1 \text{ dělitelno } n.$$

a je-li m celé,

$$q_v(u + mv) = q_v(u) + m, \quad (4)$$

$$r_v(u + mv) = r_v(u). \quad (5)$$

Pro libovolné $i \in N$, $k \in N$ položme

$$\tau_k(i) = k(q_k(i) - q_k(i - 1)); \quad (6)$$

pak platí

$$\tau_k(i) = 0, \text{ když } i \text{ není dělitelno } k,$$

$$\tau_k(i) = k, \text{ když } i \text{ je dělitelno } k.$$

Nechť $b \in R$, $0 < b < 1$, $n \in N$ a necht

$$a_i \in R \text{ pro } i = 0, 1, \dots, n - 1.$$

Pro každé $h \in N$ položme

$$a_h = a_{r_n(h)}. \quad (7)$$

Definujme posloupnost $\{p_i\}_{i=0}^\infty$ tak, že

$$p_i = a_i \text{ pro } i = 0, 1, \dots, n - 1,$$

$$p_i = (1 - b)p_{i-n} + bp_{i-n+1-\tau_n(i+1)} \text{ pro } i \in N, i \geq n.$$

Pro $i \in N$, $i \geq n$ je zřejmé

$$0 \leq i - n < i,$$

$$i - n + 1 - \tau_n(i + 1) < i;$$

dále je

$$i - n + 1 - \tau_n(i + 1) \geq 0,$$

neboť

1. není-li i dělitelno n , pak $n > 1$; buďto $\tau_n(i + 1) = 0$, a pak je dokazovaná nerovnost zřejmá, anebo $\tau_n(i + 1) = n$, t. j. $i + 1$ je dělitelno n , a pak musí být $i + 1 \geq 2n$, z čehož plyne naše nerovnost;

2. je-li i dělitelno n , je buďto $n = 1$, a pak dokazovaná nerovnost plyne z nerovnosti $i \geq n$, anebo $n > 1$, a v tom případě $\tau_n(i + 1) = 0$.

Tím jsme dokázali, že definice posloupnosti $\{p_i\}_{i=0}^\infty$ je logicky korektní.

Věta 2. Pro každé celé nezáporné i je

$$p_i = \sum_{k=0}^{a_n(i)} \binom{q_n(i)}{k} a_{r_n(i)+k} b^k (1 - b)^{a_n(i)-k}. \quad (8)$$

Dále je

$$\lim_{i \rightarrow \infty} p_i = \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} a_k. \quad (9)$$

Důkaz. Vztah (8) dokážeme úplnou indukcí. Pro $i = 0, 1, \dots, n - 1$ je podle (1) a (2) $q_n(i) = 0$, $r_n(i) = i$, takže (8) vskutku platí. Necht tedy $i \geq$

$\geq n - 1$ a předpokládáme, že (8) platí pro všechna nezáporná celá $j \leq i$.
Potom je

$$\begin{aligned} p_{i+1} &= (1-b)p_{i+1-n} + bp_{i+2-n-\tau_n(i+2)} = \\ &= (1-b) \sum_{k=0}^{a_n(i+1-n)} \binom{q_n(i+1-n)}{k} a_{r_n(i+1-n)+k} b^k (1-b)^{a_n(i+1-n)-k} + \\ &+ b \sum_{k=0}^{a_n(i+2-n-\tau_n(i+2))} \binom{q_n(i+2-n-\tau_n(i+2))}{k} a_{r_n(i+2-n-\tau_n(i+2))+k} \cdot \\ &\quad \cdot b^k (1-b)^{a_n(i+2-n-\tau_n(i+2))-k}. \end{aligned}$$

Z (1) až (6) plyne:

$$\begin{aligned} q_n(i+1-n) &= q_n(i+1) - 1, \\ r_n(i+1-n) &= r_n(i+1), \\ q_n(i+2-n-\tau_n(i+2)) &= q_n(i+2) - 1 - \frac{\tau_n(i+2)}{n} = \\ &= q_n(i+2) - 1 - q_n(i+2) + q_n(i+1) = \\ &= q_n(i+1) - 1, \\ r_n(i+2-n-\tau_n(i+2)) &= i+2-n-\tau_n(i+2) - \\ &\quad - nq_n(i+2-n-\tau_n(i+2)) = \\ &= i+2-n-\tau_n(i+2) - nq_n(i+1) + n = \\ &= i+1-nq_n(i+1) + 1 - \tau_n(i+2) = \\ &= r_n(i+1) + 1 - \tau_n(i+2), \end{aligned}$$

a zároveň

$$r_n(i+2-n-\tau_n(i+2)) = r_n(i+2),$$

takže

$$r_n(i+1) + 1 - \tau_n(i+2) \geq 0. \quad (10)$$

Užitím těchto vztahů dostáváme:

$$\begin{aligned} p_{i+1} &= \sum_{k=0}^{a_n(i+1)-1} \binom{q_n(i+1)-1}{k} a_{r_n(i+1)+k} b^k (1-b)^{a_n(i+1)-k} + \\ &+ \sum_{k=0}^{a_n(i+1)-1} \binom{q_n(i+1)-1}{k} a_{r_n(i+1)+1-\tau_n(i+2)+k} b^{k+1} (1-b)^{a_n(i+1)-1-k}, \end{aligned}$$

a ježto podle (6) a (7) je

$$a_{r_n(i+1)+1-\tau_n(i+2)+k} = a_{r_n(i+1)+1+k},$$

je po jednoduché úpravě

$$\begin{aligned} p_{i+1} &= \sum_{k=0}^{a_n(i+1)-1} \binom{q_n(i+1)-1}{k} a_{r_n(i+1)+k} b^k (1-b)^{a_n(i+1)-k} + \\ &+ \sum_{k=1}^{a_n(i+1)} \binom{q_n(i+1)-1}{k-1} a_{r_n(i+1)+k} b^k (1-b)^{a_n(i+1)-k} = \end{aligned}$$

$$= \sum_{k=0}^{a_n(i+1)} \binom{q_n(i+1)}{k} a_{r_n(i+1)+k} b^k (1-b)^{a_n(i+1)-k}.$$

Tím je vztah (8) dokázán.

Ze (7) plyne, že (8) lze upravit na tvar

$$p_i = \sum_{k=0}^{n-1} a_{r_n(i)+k} \sum_{l=0}^{\infty} \binom{q_n(i)}{k+nl} b^{k+nl} (1-b)^{a_n(i)-k-nl} \quad (11)$$

Položme nyní*) $\omega = e^{\frac{2\pi i}{n}}$; je-li k celé, $0 \leq k < n$, platí

$$\begin{aligned} & \sum_{m=0}^{n-1} (1-b + b\omega^m)^{a_n(i)} \omega^{-km} = \\ &= \sum_{m=0}^{n-1} \sum_{t=0}^{a_n(i)} \binom{q_n(i)}{t} (1-b)^{a_n(i)-t} b^t \omega^{mt-mk} = \\ &= \sum_{t=0}^{a_n(i)} \sum_{m=0}^{n-1} \binom{q_n(i)}{t} (1-b)^{a_n(i)-t} b^t \omega^{m(t-k)} = \\ &= \sum_{t=0}^{a_n(i)} \binom{q_n(i)}{t} (1-b)^{a_n(i)-t} b^t \sum_{m=0}^{n-1} \omega^{m(t-k)} = \\ &= n \sum_{l=0}^{\infty} \binom{q_n(i)}{k+nl} (1-b)^{a_n(i)-k-nl} b^{k+nl}; \end{aligned}$$

při celém s je totiž $\sum_{m=0}^{n-1} \omega^{ms} = n$, je-li s celistvý násobek n , jinak $\sum_{m=0}^{n-1} \omega^{ms} = 0$.

Podle (11) tedy

$$p_i = \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} a_{r_n(i)+k} \sum_{m=0}^{n-1} (1-b + b\omega^m)^{a_n(i)} \omega^{-km}$$

a vzhledem k (7)

$$p_i = \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} a_k \sum_{m=0}^{n-1} (1-b + b\omega^m)^{a_n(i)} \omega^{-m(k-r_n(i))}. \quad (12)$$

Pro $m = 0$ platí $|1-b + b\omega^m| = 1$; pro $0 < m < n$, $n > 1$ je

$$\begin{aligned} |1-b + b\omega^m| &= \left| 1-b + b \cos \frac{2\pi m}{n} + ib \sin \frac{2\pi m}{n} \right| = \\ &= \sqrt{\left(1-b + b \cos \frac{2\pi m}{n}\right)^2 + b^2 \sin^2 \frac{2\pi m}{n}} = \\ &= \sqrt{1 + 2b(b-1) \left(1 - \cos \frac{2\pi m}{n}\right)}. \end{aligned}$$

*) Srovn. Netto: Lehrbuch der Kombinatorik, str. 19.

Ježto $0 < m < n$ a $0 < b < 1$, platí

$$0 < 1 - \cos \frac{2\pi m}{n} \leq 2,$$

$$0 < b(1 - b) \leq \frac{1}{4},$$

tudíž

$$0 \leq 1 + 2b(b - 1) \left(1 - \cos \frac{2\pi m}{n} \right) < 1,$$

$$|1 - b + b\omega^m| < 1.$$

Z (12) plyne (9) pro $n = 1$; je-li $n > 1$, je podle (12)

$$p_i = \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} a_k + \varrho_i,$$

kde

$$\varrho_i = \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} a_k \sum_{m=1}^{n-1} (1 - b + b\omega^m)^{a_n(i)} \omega^{-m(k - r_n(i))}.$$

Označme μ největší z čísel $|1 - b + b\omega^m|$ pro $m = 1, \dots, n - 1$, takže $0 \leq \mu < 1$; pak

$$|\varrho_i| \leq \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} |a_k| \cdot \sum_{m=1}^{n-1} |1 - b + b\omega^m|^{a_n(i)} \leq \mu^{a_n(i)} \sum_{k=0}^{n-1} |a_k|, \quad (13)$$

a ježto

$$\lim_{i \rightarrow \infty} \mu^{a_n(i)} \sum_{k=0}^{n-1} |a_k| = 0,$$

je také

$$\lim_{i \rightarrow \infty} |\varrho_i| = 0 = \lim_{i \rightarrow \infty} \varrho_i.$$

Tedy vskutku platí (9).

Věta 3. Necht $\{\alpha_n\}_{n=1}^{\infty}$ je libovolná konvergentní posloupnost reálných čísel taková, že

$$\lim_{n \rightarrow \infty} d_n = d \neq 0,$$

a necht řada

$$\sum_{n=1}^{\infty} (d_n - d)$$

konverguje a má součet σ . Když $c \in \mathbb{R}$, $c \neq 0$ a

$$s_n = d_1 + d_2 + \dots + d_n,$$

necht

$$z_n = r_c(s_n).$$

Budiž Z množina všech hromadných bodů posloupnosti $\{z_n\}_{n=1}^{\infty}$ a Z^* množina všech čísel $r_c(z)$ pro $z \in Z$. Pak platí: je-li $\left| \frac{c}{d} \right| = \frac{p}{q}$, kde p, q jsou nesoudělná přirozená

čísla, má Z^* právě p prvků, a sice čísla $r_c(md + \sigma)$, $m = 0, 1, \dots, p - 1$; je-li $\frac{c}{d}$ iracionální, je Z^* totožná s množinou všech čísel $x \in R$, pro něž platí $0 \leq x \leq \text{sgn } c < |c|$.

Důkaz. Je

$$\sigma = \sum_{n=1}^{\infty} (d_n - d) = \lim_{n \rightarrow \infty} (s_n - nd),$$

tedy

$$\lim_{n \rightarrow \infty} (s_n - (nd + \sigma)) = 0. \quad (14)$$

Nechť za prvé $\left| \frac{c}{d} \right| = \frac{p}{q}$, kde p, q jsou nesoudělná přirozená čísla, a necht m je libovolné celé číslo takové, že $0 \leq m < p$. Je-li $r_c(md + \sigma) \neq 0$, označme γ nejmenší z čísel

$$|r_c(md + \sigma)|, \quad |c - r_c(md + \sigma)|,$$

takže $0 < \gamma < |c|$.

Podle (14) existuje $n_0 \in N$ tak, že pro všechna $n > n_0$, $n \in N$ je

$$|s_{m+np} - (m + np)d - \sigma| < \gamma.$$

Potom však zřejmě

$$q_c(s_{m+np}) = q_c((m + np)d + \sigma),$$

a tedy pro $n > n_0$, $n \in N$

$$|s_{m+np} - (m + np)d - \sigma| = |r_c(s_{m+np}) - r_c(md + \sigma)|,$$

takže podle (14)

$$\lim_{n \rightarrow \infty} z_{m+np} = r_c(md + \sigma).$$

Je-li $r_c(md + \sigma) = 0$, označme N_1 množinu všech takových $n \in N$, pro něž

$$|r_c(s_{m+np})| < \frac{|c|}{2},$$

$$N_2 = N - N_1.$$

Aspoň jedna z množin N_1, N_2 je tedy nekonečná; jestliže je to N_1 , pak, ježto

$$||r(s)| - |c| \cdot |q_c(s_{m+np}) - q_c((m + np)d + \sigma)|| \leq |s_{m+np} - (m + np)d - \sigma|,$$

je vzhledem k (14) pro skoro všechna $n \in N_1$

$$q_c(s_{m+np}) = q_c((m + np)d + \sigma),$$

takže posloupnost $\{z_{m+np}\}_{n=1}^{\infty}$ má hromadný bod 0.

Je-li množina N_2 nekonečná, dokáže se snadno, že pro skoro všechna $n \in N_2$ je

$$q_c(s_{m+np}) = q_c((m + np)d + \sigma) - c,$$

tedy posloupnost $\{z_{m+np}\}_{n=1}^{\infty}$ má v tomto případě hromadný bod c .

Uvažme nyní, že když $m_1 < m_2$ jsou celá čísla taková, že $0 \leq m_1 < p$, $0 \leq m_2 < p$, pak

$$r_c(m_1 d + \sigma) \neq r_c(m_2 d + \sigma),$$

neboť jinak by číslo

$$\left| \frac{d}{c} (m_1 - m_2) \right| = \frac{q(m_2 - m_1)}{p}$$

bylo celé, což není možné. Existuje tedy nejvýš jedno celé číslo m takové, že $0 \leq m < p$ a že $r_c(md + \sigma) = 0$.

Dále je zřejmé, že posloupnost $\{z_n\}_{n=1}^{\infty}$ nemá jiných hromadných bodů než hromadné body posloupností $\{z_{m+np}\}_{n=1}^{\infty}$, $m = 0, 1, \dots, p-1$. Množina Z^* tedy obsahuje právě p prvků, a to čísla

$$r_c(md + \sigma) \text{ pro } m = 0, 1, \dots, p-1.$$

Nechť za druhé $\frac{c}{d}$ je iracionální. Pak množina všech čísel $r_c(\sigma + nd)$ pro $n \in \mathbb{N}$ je hustá v intervalu mezi čísly 0, c (viz na př. JARNÍK, Diferenciální počet, str. 71, cvič. 5) a z toho podle (14) snadno plyne tvrzení věty 3 pro iracionální $\frac{c}{d}$.

Vraťme se k důkazu věty 1. Ježto pro členy posloupnosti $\{\alpha_i\}_{i=0}^{\infty}$ platí při $i \geq n$ rekurentní vztah

$$\alpha_i = (1 - b) \alpha_{i-n} + b \alpha_{i-n+1-\tau_n(i+1)}$$

(viz poznámku pod čarou na str. 300), je podle věty 2

$$\lim_{i \rightarrow \infty} \alpha_i = \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} \alpha_k = \frac{2\pi}{n}.$$

Dále pro každé celé nezáporné k je

$$\text{Arg } A_{kn+1} = r_{2\pi} \left(\sum_{i=0}^k b \alpha_{i+in} \right), \quad l = 0, 1, \dots, n-1$$

a tedy podle (13) řada $\sum_{i=0}^{\infty} \left(\alpha_i - \frac{2\pi}{n} \right)$ absolutně konverguje.

Podle věty 3 tedy platí: je-li $b = \frac{p}{q}$, kde p, q jsou nesoudělná přirozená čísla, má posloupnost $\{\text{Arg}(A_{kn+c})\}_{k=0}^{\infty} \frac{nq}{D(n, p)}$ hromadných bodů, při čemž $D(n, p)$ značí největší společný dělitel čísel n, p .

Všimněme si nyní, že vepíšeme-li do kružnice opsané pravidelnému n_1 -úhelníku pravidelné n_2 -úhelníky tak, aby každý vrchol n_1 -úhelníka byl vrcholem některého z těchto n_2 -úhelníků, pak počet různých vrcholů, které tak na kružnici dostaneme, je roven nejmenšímu společnému násobku čísel n_1, n_2 , a tyto

body jsou na kružnici pravidelně rozloženy. Posloupnost $\{A_k\}_{k=0}^{\infty}$ má tedy pro

$b = \frac{p}{q}$ (p, q nesoudělná přirozená čísla)

$$\frac{nq}{D(n, p)} \cdot \frac{nq}{D\left(\frac{n}{D(n, p)}, n\right)} = \frac{nq}{D(n, p)} \cdot D(n, p) = nq$$

hromadných bodů; v případě iracionálního b je každý bod jednotkové kružnice hromadným bodem posloupnosti $\{A_k\}_{k=0}^{\infty}$.

Věty, obsažené v této práci, lze ještě dále v několika směrech zobecnit. Část výsledků je možno krátce dokázat jinou methodou; o tom pojedná ing. dr. JAROSLAV HÁJEK v poznámce, již naváže na tento článek.